

מיכתבים

(המשך מעמוד 3)

תיים שבהם הוא מפעיל בנות, והאחרות ישרות בשרות חברתית ממלכתי חילופי.
מבחינה חוקית זה המצב הקיים (לפי חוק שרות הביטחון) (חוק השרות הלאומי), רק שמסר בות קואליציוניות (כניעה לרתיים) אין חוק השרות הלאומי מבוצע כהילכתו.
הדרך להפסיק את ההפלייה בין הבנות שמחייב בים להתגייס לצה"ל לבין אלה שפוטרים מחובה זאת, היא לבטל את גיוס החובה לבנות, וליצור מצב שבו גיוס בנות לצה"ל יהיה רשות בלבד.
אמנם צה"ל יצטרך להבטיח תנאים אטרקטיביים מתאימים, כדי שלבנות יהיה כדאי לשרת, אך מאידך סביר שזה יהיה וול יותר ממחיר גיוס החובה של הבנות כיום.
על כל פנים, פיתרון זה יהיה צודק יותר, כי הבריחה לשרת או לא לשרת תהיה פתוחה לפני כל הבנות.
אליעזר בוכני, נובעמתיים

ולתפרנס מעבודת כפיים, וכך שרת תקופה מסוימת כמלח כשיר על אוניית פחם. לבסוף חזר בתשובה, למד מישפטים ועשה קאריירה מזהירה: חבר פרלמנט, שר המישפטים, זקן השופטים (מישרה המקבילה לואת של נשיא בית המישפט העליון בארץ), נציגו המיוחד של קבינט מילחמת העולם הראשונה בווינגטון וכגולת הכותרת: המינוי להודו.

ייתכן מאוד שמה שעזר לאייזק לא במעט היתה החיבה שנטה לו ג'ורג' החמישי, מלך בריטניה באותן שנים, במיוחד על הדרך המוצלחת שבה ניהל אייזק את המישפט נגד מוציא הדיבה כאילו נישא המלך, בטרם נישא למלכה מרי, בנישואין סודיים לפשוטת עם.

הרי וייס, כפרשמריה

פטמות מעניינות

עוד על פטמות חשופות (עניין של פטמות), העולם הזה 4.1.89 והלאה. אני מסכימה בחלט עם מירי פביאן. זכותה של אשה לשמור על צינעתה לפי הבנתה. מתי כן לחשוף את פיטמותיה ומתי לא לחשוף אותן.
ואשר לעמיתיי, קוראי העולם הזה, המתפעלים כל כך מצירי נשים המציגות את פיטמותיהן, עלי להזכיר להם, כי מצויים גם ציורים, פרי מכחוליהם של ציירים יותר רציניים מאלה של ציירים צרפתיים נשכחים כמעט, המוצגים במר

„עירומה ביער“
לינואר זה לא פאריס

סיאון הלובר בפאריס ואלה מציגים עירום נשי על פיטמותיהן, אך בצורה הרבה יותר מעניינת. למשל, עירומה ביער, ציורו של פאבלו פיקאסו, המצוי במוסאון הרמטיטאו היוקרתי בלניני גראד (ראה גלפיה). **רבקה בון, פתחתיקווה**

בדק נייטרלי

על הקמת מסוף (מה יעשו בנמל-הפחם?), העולם הזה 18.1.89.
השר יעקובי לא התכוון, ולא יכול היה, לכפות דעתו על ועדת השרים לענייני כלכלה כאשר לבניית מסוף הפחם חדש בנמל אשדוד.
השר יעקובי הציע מינוי איש מקצוע בכודק נייטרלי ובעקבות כך מינתה הממשלה את ארנון גפני לכדוק את כדאיות הקמת מסוף הפחם חדש. ובעקבות מסקנות הבדיקה החליטה ועדת השרים להקים מסוף פחם בנמל אשדוד. **נעמה הניג, דוברת השר נד יעקובי, ירושלים**

כתובת המערכת

קוראים המבקשים לכתוב למערכת העולם הזה מתבקשים לדייק בכתובת המערכת: **רחוב גורדון 3, תל-אביב, מיקוד — 63458.**
בשעת הצורך ניתן גם לנסות בתי לפון — 232262 (03), בפקסימיליה — 245242-3*972. מנוי 2009, ובטלפק — RMYM IL 341667.

רביסרון קלשניקוב

על תולדותיו של ממציא הקלשניקוב (אנשים), העולם הזה 18.1.89.
רוסיה נתנה את הקלשניקוב לעולם. אבל מי נתן את הקלשניקוב לרוסיה?
זהו רביסרון מיכאיל קלשניקוב, כיום כבן 70, יליד אלמדיאטה, בירת הרפובליקה הסובייטית המרכז-אסיאנית של קאזחסטאן, מפקד טנק במלחמת העולם השנייה, שעשה הסבה לנשקות, אחרי שנפצע קשה בשדה הקרב.
ואו הוא המציא את תתי-המיקלע אק-47, או, בשמו המלא, אוטומט קלשניקוב דום 1947, בעל המחסנית רמונית הצידהסדה, המשמש כיום כנשק תיקני בצבאותיהם של 55 מדינות ושוצר עד כה ביותר מ-40 מיליון יחידות. **אפי מילר, חיפה**

אחת משלנו

על מוצאה של רוזנבלום (לילות ישראל), העולם הזה 11.1.89.
פנינה רוזנבלום איננה זקוקה למוסיקה מיוחדת כדי להודיע לעם ישראל, כלשון העולם הזה, שהיא „השתלבה במרחב השמי“.
פנינה רוזנבלום משולבת במרחב השמי מאז ומתמיד, מכיוון שאמה היא אחת משלנו, יוצאת בכל.
יודוע שאצלנו, היהודים, הבת הולכת אחרי האם. **דויד סמוכה, ירושלים**

סקר אחד יותר מדי

על מכת הסקרים.
מכה ירדה על ארצנו. אין יום בלי איזה סקר חדש. צמד צעירים (או צעירות) מצלצל בדלת בכל שעות היום (ובעיקר בשעות הערב) ומציג שאלות לסקר כלשהו (העדפה מיפלגתית, הרגלי קניות, צורות בילוי).
כאחד מערכי השבוע האחרון, בעודני יושב בור הה מול הטלוויזיה, צילצל עז בדלת. פתחתי. שתי צעירות בפתח. בלי להקרים שלום, התקיפו ישר: „אנחנו עורכות סקר. אשתך בבית?“
טרקתי להן את הדלת בפרצוף.
אני אלמן. **חיים פריכט, תל-אביב**

תחת אלוהים

על נושא שעליו יושבים, בדרך כלל (העולם הזה 11.1.89).
תחתים עליך, ישראל!
ביומן אישי — מחקר מלומד על תחתים של קופים: במדור אנשים — מיסגרת על הטוסיק של ברוך; במדור במדינה — על התנהגותם של „תחת עבר כי ימלוך“ (מגהצת צמודה, מגישה צמודה, צלם צמוד).
זה מתחת לכל ביקורת. **משה אלמליח, חיפה**

המלח והמלך

על המישנה-למלך היהודי (מיכתב בים), העולם הזה 11.1.89.
רופוס דניאל אייזקס, לורד רדינג (שעל שמו קרויה תחנת החשמל שליד שפד-הירקון בצפון תל-אביב), היה לא רק המישנה-למלך בחדו, אלא היה גם טיפוס שעליו אפשר לכתוב כרכים. אייזקס, בנו של סוחר-פירות לונדוני, ניקש תחילה להתנער מן הסביבה הבורגנית של אמצע המאה ה-19 שבה גדל, והחליט לצאת למרחקים

קורא י'ן?

משום כך יכול העיתון לצאת מהתחום הצר יחסית של המשוכנעים, ולפנות לכל החוגים. יש עתה מקום בקיום עימות עם בעלי השקפות אחרות בעל עמודי העולם הזה. יש ברענתו להומוני מעלי ריעות מן הימין, המרכז והשמאל, מן המחנה הדתי והחילוני, לעימות מתמשך זה. אם להשתמש באימרתו המפורסמת של מאו: שבנו העולם הזה יפרחו פרחים רבים.

אני מניח שעיעמות זה יעזור לשבועון להרוץ לתוגים נוספים במדינה ולהרחיב את קהליה העד שלנו בכל השכבות.

כוחות חדשים

מענה חשובה נגד העולם הזה היא שהשבועון מרוכז יותר מדי בתל-אביב-רמת, ושהוא מכטא את ההווי של מרכז-הארץ בלבד, תוך קיפוח שאר חלקי המדינה.

תל-אביב היא אמנם מרכז החיים הכלכליים, החברתיים והתרבותיים של ישראל, ובמידה רבה גם של החיים הפוליטיים. אך, כמו שאומרים, יש חיים גם מחוץ לתל-אביב.

אנו עומדים להרחיב ולהעמיק את הסיקור ברחבי הארץ — לא רק בירושלים ובחיפה, אלא גם בערייה-השדה ובעיריות-הפיתוח — מאילת עד שלומי, מאשקלון עד מטולה. וזהו שליחות צד בורית חשובה.

לשם כך דרושים לנו כוחות חדשים, מקומיים. אשמח לשמוע מפי כל מי שרוצה לעזור לנו במשימה זו.

ציבור חשוב אחר, שאליו אנחנו רוצים לפנות במיוחד, הוא ציבור הסטודנטים בכל מוסדות ההשכלה. העולם הזה נקרא עליי-הרוד הצעיר המשיכלי, ומן הראוי לסקר ביתר הרחבה את חייו, בעיותיו, הישגיו ותווייתיו.

אם יש סטודנטיות וסטודנטים בכל המוסדות המרגישים שיש להם מה לתרום, והמוכנים לה' טות שכם למאמץ זה — אשמח לשמוע מהם.

אחת הבעיות שלנו היא בתחום הספורט. העולם הזה מופיע כאמצע השבוע, עיתוי המקשה במיוחד בתחום זה. מה גם שיש סיקור נרחב לספורט בכליית-קישורת אחרים. מה יכולים אנשינו לתרום בתחום זה? כמה יכול להתבטא בייחודו של העולם הזה?

רובנות מבין קוראי העולם הזה הם, מן הסתם, חובבי-ספורט מושבעים. הייתי רוצה לשמוע מהם רעיונות והצעות.

אפשר להאריך ברשימה. הייתי מבקש מכל קורא וקוראה להקדיש קצת מחשבה לנושא זה, ולשתף אותנו בתוצאותיה.

יש כלרית-קישורת רבים בארץ — אלקטרוניים וכתובים, יומיים ותקופתיים, מקומונים וחיני מונים. אך העולם הזה היה ונשאר שבועון החדשות הכלל-ארצי היחיד במדינה.

הוא נולד בשנות ה-30' עכשוו עלינו להכ" שירו לקראת שנות ה-90'.

ד"ר אביאל

התרחבות הבסיס הכלכלי של העולם הזה (ראה עמוד 5) מאפשרת את פיתוחו של כמה יוזמות חדשות, שאותן נאלצנו לרחות כשנה ה' אחרונה.

בכל שנות קיומו של העולם הזה נתון בתהליך מתמיד של התחדשות וריענון המתכונת. עד כן גאותנו. הרבר התבטא בצמיחת כוחות חדשים, שרבים מהם מנהלים כיום עיתונים בישראל, וביצירת סיסטמי-סיקור ורבי-סיקור, שגם הם הועתקו מדי פעם על-ידי עיתונים אחרים. זהו תהליך מתמיד ומתמשך, הטבוע באופי העולם הזה.

בעת האחרונה חל עיכוב בתהליך זה, בגלל סיבות כלכליות. אחת הסיבות לכך היתה מיעוט המודעות, תופעה חמורה שהיו לה גם סיבות פוליטיות מובהקות. התפוצה של השבועון לא יכלה לפצות על אובדן-הכנסה זה, שהגביל את יכולתו.

(צינתי לא-אחת במדור זה; אילו היה כל קורא חמישי של העולם הזה רוכש את הגליון שהוא קורא, היה העולם הזה משגשג מבחינה כלכלית. למרבה הצער, יש פער אדיר — ואולי חסר תקרים בעולם — בין מיספר קוראי העולם הזה ובין מיספר רוכשי גיליונותיו. יש קוראים המ' שוכנעים שהעולם הזה ממלא תפקיד לאומי וציבורי שאין לו תחליף, אך המסתפקים בקריאת גליונות שנרכשו בירי אחרים. בכך הם פוטרם את עצמם מן הצורך לקיים את השרותים הנראים להם כליכך חשובים.)

ההאטה שחלה בתהליך ההתרחבות והריענון של השבועון מתיימת עתה, ויש כוחות לפתח תנופה חדשה. לשם כך ררושה גם עזרתך.

פרחים

התפקידים הבסיסיים של העולם הזה יודעים ואינם משתנים. הם מתבטאים בסיסמתנה „בלי מורא, בלי משוא-פנים“.

העולם הזה הוא חלוץ המאבק למען השלום והצדק. הוא לוחם לזכויות-האדם ולזכויות-האזרח, מול שחיתות ושררה. עליו לספק מידע מהימן, חשוב ומעניין.

המשימה היא כעת לבצע את התפקידים האלה בנסיבות של 1989, לציבור של 1989, ובעיקר לרוד הצעיר של 1989. זה אומר: להוסיף, לשנות, לשפר.

בין השאר:

יש ברענתו לפתוח את עמודי העולם הזה לבעלי ריעות שונות. כלומר: לצד המדורים החתומים הקיימים, המשקפים קרמחשבה מסויים, ברענתו לתת מקום גם לבעלי ריעות אחרות.

הריעות שלנו, שהיו פעם הריעות מאוד ובלתי-פופולריות, כובשות עתה את לב הרוב במדינה. חוגים רחבים, מיפלגות ופולגים, בצמרת המדינה וברחוב, מקבלים עכשו את אשר אמרנו במשך עשרות שנים: שיש צורך בשלום ישראלי גם פלסטיני, שיש לדבר לשם כך עם אש"ף. גם ריעותינו על הצורך בהפרדת הדת מן המדינה, בחקיקת חוקה כתובה לשם הבטחת זכויות-האדם, כחיסול ההפלייה בין המינים, העדות והעמים במדינה — כל אלה הפכו עתה נחלת רבים.